

ρείας ταύτης ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Σερβίας καὶ ὁ Πρίγκιψ Ἀλέξανδρος σύζυγος τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας.

I. ΔΕΚΙΓΓΑΛΛΑΣ.

ΔΙΔΩΡΑ.

— 23 —

ΥΔΩΡ ΓΑΓΚΙ ΑΝΑΒΡΥΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΜΥΧΩΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ. Πλησίον δύο νήσων κειμένων παρὰ τὴν μεσημβρινὴν παραλίαν τοῦ Περσικοῦ κόλπου, καὶ ὀνομαζομένων Βαχρέν καὶ Ἀρέδ, ὑπάρχουσι πηγαὶ ὑδατος ἀναβλύζοντος ἐκ τῶν μυχῶν τῆς θαλάσσης, βαθείας οὐσης ἐκεῖ δύο ἢ καὶ τρεῖς ὀργυαί. Καὶ ἄλλαι μὲν κεῖνται παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, ἄλλαι δὲ μακρὰν αὐτοῦ. Ὅσάκις οἱ ἄλιες ἔχουσιν ἀνάγκην ὑδατος, φέρουσι τὴν ἀλιάδα πλησίον αὐτῶν, καὶ τις ἐκ τῶν τοῦ πληρώματος, πίπτων ἐντὸς τῆς θαλάσσης, βᾶλλει τὸ στόμιον ἀσκοῦ ἀνωθεν τῆς πηγῆς τοσαύτη δὲ ἡ δύναμις τοῦ ἀναβρύοντος ὑδατος, ὥστε ὁ ἀσκὸς πληροῦται ἐν ἀκρεί. Ὁ δὲ οὗτος ἀναβαίνει, χύνει τὸ ὕδωρ ἐντὸς ἄλλου ἀγγείου, καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν πρώτην ἐργασίαν ὅσάκις θέλει.

Λέγουσιν ὅτι αἱ πηγαὶ αὗται εἶναι περίπου τριάκοντα.

ΕΜΠΟΡΙΑ ΦΩΛΕΩΝ. Κατὰ τὸ Ἰνδικὸν ἀρχιπέλαγος, γίνεται ἄξια λόγου ἐμπορία τῶν φωλεῶν τῶν σαλαγγαῶν ἢ θαλασσίων χελιδόνων, (*Hirundo esculenta*), διότι τὰς φωλεὰς ταύτας τρώγουσιν ἀπλήστως οἱ κάτοικοι τῆς Κίνας, ὡς ἐχούσας σπανίαν ἰδιότητα πεπτικὴν. Πολλὰ καὶ διάφοροι εἶναι αἱ γνώμαι τῶν φυσιολόγων περὶ τῆς ὕλης ἣτις χρησιμεύει εἰς κατασκευὴν αὐτῶν· οἱ μὲν φρονοῦσιν ὅτι συγκρίνεται ἐκ τῶν ἰσθμῶν οὐσιῶν αἵτινες πλέουσιν ἐνὶ τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς θαλάσσης, οἱ δὲ ὅτι συναπαρτίζονται ἐκ διαφόρων εἰδῶν κόμμεως μεμιγμένων μετὰ λεπτῶν συντριμματίων ἐξ ἐκεῖνων τὰ ὅποια εὐρίσκονται ἐντὸς τῶν σχισμῶν τῶν βράχων, καὶ ἄλλοι, ἀνατεμόντες τὰ πτηνὰ ταῦτα, ὑποθέτουσιν ὅτι ἡ κυριώτερα ὕλη τῶν φωλεῶν τούτων προέρχεται ἀπὸ ἐκκρίσιν τινα τῶν πικρωτίδων ἰδιαίτουσαν εἰς τὰς χελιδόνας ταύτας. Ἄλλοι βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ ὕλη δι' ἧς συμπηγνύονται, ὁμοιάζει τὸ λεύκωμα τῶν ὠν, ἢ τὴν πικτὴν ἐκείνην ὕλην ἣτις ἐνυπάρχει ἐν τῷ σώματι τῶν ζώων. (*gelatine*). Καίονται δὲ μετὰ πολλῆς δυσκολίας, καὶ μεταξὺ τῆς τέρας αὐτῶν εὐρίσκεται καὶ ἄλλας ἀμμωνιακόν.

Αἱ γλυκύτεραι καὶ ἐπομένως αἱ μᾶλλον ἐπιζήτητοι τῶν φωλεῶν τούτων εἶναι αἱ συναγόμεναι ἐντὸς σπηλαίων ὑγρῶν, καὶ μάλιστα πρὸ τῆς ἐπώσεως ἡ τιμὴ των εἶναι τότε ὑπερόγκος. Κατώτεραι δὲ θεωροῦνται ἐκεῖναι ἐντὸς τῶν ὁποίων οἱ νεοσσὶ ἀποκτῶσι πτερὰ.

Ἡ συγκομιδὴ τῶν φωλεῶν τούτων γίνεται δις τοῦ ἔτους. Πολλὰ τῶν σπηλαίων εἶναι δυσπρόσιτα· οἱ δὲ εἰσέρχόμενοι εἰς αὐτὰ πρέπει νὰ φέρωσι λαμπάδας

ἀντημένας, καὶ νὰ εἶναι πρὸ πάντων ἐξοπλισμένοι εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἐκ νεότητος.

Ἀφοῦ ἐξαχθῶσιν ἀπὸ τὰ σπήλαια αἱ φωλεαὶ ἐκτίθενται ὑπὸ τὸν ἥλιον, καθαρίζονται, διχμερίζονται κατὰ τὴν ποιότητα αὐτῶν, καὶ τιθέμεναι ἐντὸς ἀγγείου, στέλλονται εἰς Καντόνην.

Αἱ τῆς πρώτης ποιότητος πωλοῦνται 450 δρ. τὴν ὁκάν, αἱ τῆς δευτέρας 300 καὶ αἱ τῆς τρίτης 150.

Τὰ σπήλαια τοῦ Ἰνδικοῦ ἀρχιπελάγους ὅπου συγκομίζονται αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος φωλεαί, ἀνέκουσιν ὡς ἐπὶ το πολὺ ἢ εἰς τὸν ἡγεμόνα ἢ εἰς τὸ δημόσιον· διότι οἱ ἰδιῶται δὲν ἔχουσιν ἀρκετὰς δυνάμεις διὰ νὰ τὰ ὑπερασπισθῶσι κατὰ τῶν κλεπτῶν καὶ πειρατῶν. Καὶ ἡ μὲν δαπάνη τῆς συγκομιδῆς εἶναι μικρὰ, τὰ δὲ ἔσοδα σχεδὸν ἀπίστευτα. Τὰ σπήλαια, π. γ. τοῦ Καραμπελᾶν παράγουσι κατ' ἔτος 1500 ἕως 1600. ὁκάδας φωλεῶν, αἵτινες ἀποφέρουσιν εἰσόδημα καθαρὸν ἑπτακοσίων χιλιάδων δραχμῶν· τὸ ὑπερόγκον τῆς τιμῆς εὐκόλως ἐξηγεῖται ἐὰν ἐνθυμηθῶμεν, πρῶτον ὅτι τρόπος τῆς αἰξίσεως τοῦ προϊόντος δὲν ὑπάρχει, καὶ δεῦτερον ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν φωλεοράγων κατοίκων τῆς Κίνας εἶναι πολὺ ἀνώτερος τοῦ τῶν φωλεῶν.

ΙΠΠΙΟΣ ΚΥΚΛΙΨ. Παράδοξά τινα συμβαίνουν εἰς τὴν φύσιν. Εσχάτως εἰς τὴν περίχωρον Σμύρνης, φορβάς (φορὰδα) ἔτεκε πῶλον ἀνιστήματος πολὺ ἀνεπτυγμένου· τὸ μῆκος του ἦτο ἐνὸς μέτρου καὶ 10 ἑκατοστομέτρων, καὶ τὸ ὕψος 87 ἑκατοστομέτρων. Αἱ τρίχες του ἦσαν μεγάλαι καὶ ἡ οὐρά του πολὺθριξ· ἔφερε δὲ εἰς τὸ μέτον τοῦ μετώπου μέγαν τρίγωνον ὀφθαλμὸν καὶ οἱ ῥόθωνές του ἦσαν πολὺ ἀνωρθωμένοι. Οἱ μυκηθμοὶ τῆς φορβάδος καὶ αἱ φωναὶ τοῦ πώλου καὶ ἡ τερατώδης μορφή του κατεπάραιχον τὸν κύριον αὐτῶν τοσοῦτον, ὥστε δὲν ἐτόλμησε νὰ ὑπάγῃ ν' ἀπολύσῃ τὴν μητέρα, ἣτις τέλος πάντων ἐρόνευσε τὸ νεογεννηθέν. Τὸ τέρας τοῦτο ἀγορασθὲν ἐβαλσαμώθη, καὶ μέλλει νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ. Ὁ κάτοχος αὐτοῦ ἀνεχώρησε διὰ Κωνσταντινούπολιν.

(Εκ τῆς Ἀμαλθείας.)

ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΑΣΙΑΤΙΚΗ. Ὁραία τις νεάνις, παρατηρουμένη ἀπενῶς ἀπὸ Ἀραβία, ἠρυθρίασεν. Ὁ δὲ Ἀραβὶ εἶπε πρὸς αὐτήν·

— Τὰ βλέμματά μου ἐνέσπειραν ῥόδα εἰς τὰς παρειάς σου, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὁ σπείρων ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ νὰ θερίζῃ τοὺς καρποὺς τῶν σπέρων του. Ἔπεται ἄρα ὅτι καὶ ἐγὼ πρέπει νὰ δρέψω ὅ,τι ἐσπείρα.

ΕΥΣΤΟΧΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ. Καλίστης τις κυνηγῶν ἐξεστράπη τῆς εὐθείας ὁδοῦ. Μετὰ δὲ μακρὰν περιπλάνησιν ἐρθας πλησίον πηγῆς τινος ὅπου τρεῖς θυγατέρες Βεδουϊνῶν, ἀντλοῦσαι ἀπὸ φρέατος, ἐπλήρουν τὰς ὑδρίας αὐτῶν. Πρόθυμοι καὶ οἱ τρεῖς προσέφερον ὕδωρ πρὸς αὐτὸν ζητήσασα νὰ πίνῃ. Αὐτὸς δὲ, θέλων ν' ἀνταμείψῃ τὴν εὐεργεσίαν, καὶ μὴ ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ χρήματα, συνέθλασε πολλὰ τῶν χρυσῶν βελῶν του καὶ ἐδώρησατο πρὸς αὐτὰς τὰ τεμάχια.

Καὶ ἡ μὲν πρώτη εἶπε πρὸς αὐτόν·

— Τὰ βέλη σου εἶναι χρυσᾶ, διότι θέλεις νὰ φαίνεσαι γενναῖος καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς σου. Διὰ τοῦτο δίδεις χρυσόν, πρὸς μὲν τοὺς φονευθέντας διὰ ν' ἀγοράσωσι τὰ τῆς κηδείας των, πρὸς δὲ τοὺς τραυματίας, διὰ νὰ θεραπευθῶσιν.

Ἡ δὲ δευτέρα εἶπεν·

— Εἰς τὰς μάχας ἡ ἐλευθέριος χεὶρ σου, ἐπιδαψιλεύει δῶρα καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς σου. Τὰ βέλη σου εἶναι κατεσκευασμένα ἐκ πολυτίμου μετάλλου, διὰ νὰ δείξης ὅτι καὶ ὁ πόλεμος δὲν σ' ἐμποδίζει τοῦ νὰ φιλοδώρῃς.

Καὶ ἡ τρίτη προσέθηκεν ἀμέσως·

— Εἰς τὰς ἡμέρας τῆς μάχης ῥίπτεις βέλη πύργου χρυσα, διὰ νὰ μὴ μένωσιν οἱ πληγωθέντες ἐγκαταλειμμένοι, καὶ διὰ νὰ ἔχωσιν οἱ νεκροὶ πῶς ν' ἀγοράσωσι τὰς νεκρικὰς σινδόνας των.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΗΣ ΑΡΑΧΝΗΣ. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀραχνῶν γίνεται μὲν βραδέως, ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι γεννῶνται τέλειαι, καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς οὐδεμίαν μεταμόρφωσιν. Ἐνίοτε τὰ ἀράχνια γεννῶνται ἔχοντα ἑξὺ πόδας, οἱ δὲ ἄλλοι δύο ἀναφύονται ὅταν πρωταλλάξωσι τὸ δέρμα των. Ἀλλ' ἡ περίστασις αὕτη δὲν εἶναι κοινὴ εἰς ὅλα τὰ εἶδη· διότι ἄλλων ἀναφύονται ἐνῶ διαιτῶνται εἰσέτι ἐντὸς τοῦ βομβυκίου, καὶ ἄλλων ἐνῶ κάθηνται ἐπὶ τῆς ῥάχews τῆς μητρὸς περιμένουσαι τὴν ἀναβλάστησιν αὐτῇν. Τοιαύτη δὲ καὶ τοσαύτη εἶναι ἡ ἀδδηπραγία των ὥστε ἀποφεύγουσι νὰ συζῶσι διὰ νὰ μὴ τρώγωνται μεταξύ των.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὸ Εὐέλπι ἀκρωτήριο εὐρίσκεται εἶδος ἀράχνης μελανῆς, ἐχούσης τὰ μέλη πλατέα καὶ τριχωτά, ἥτις κυνηγᾷ τοὺς νεοσσούς τῶν πτηνῶν, καὶ δάκνει ἐπικινδύνως πολλάκις καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Εἰς τὰ δάση τῆς Αὐστραλασίας ὑπάρχει ἄλλο εἶδος πολὺ δεινότερον. Ἐχουσιν ἐννέα δακτύλων μῆκος, ὀκτὼ πόδας καὶ ἑξὺ ὀφθαλμούς, καὶ ὁμοιάζουσι μεγάλας καραβίδας. Καὶ τὸ μὲν σῶμά των εἶναι φαιὸν στίγματα ἔχον λευκὰ καὶ κόκκινα, ἡ δὲ κοιλία ὑπόξανθος. Ἐπιχωριάζουσι δὲ ἰδίως εἰς τοὺς ὑγροὺς καὶ τελματώδεις τόπους, καὶ ἀποσυρόμεναι εἰς γηραιούς κορμούς, σκάπτουσιν ὀπὴν συριγγώδη ἐξ δακτύλων διάμετρον ἔχουσαν, καὶ περιβάλλουσιν ἔσωθεν αὐτὴν μὲ ἐπίχρισμα πλαστικὸν καὶ χνοῶδες ὁμοιάζον τὴν ὕσκαν.

Εἶναι δὲ καὶ ἀμύριτοι. Καταβαίνουσαι ἀπὸ τὰ δένδρα εἰσέρχονται προσεκτικῶς εἰς τὰ ἔλη, καὶ καταδύουσαι μέχρι τῶν μυχῶν, ἀνέρχονται μετὰ ἡμίσειαν πολλάκις ὥραν, φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν μικροὺς ἰχθύας ἢ καὶ σκώληκας. Αποτρόπαιος εἶναι ἡ ὄψις των. Ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους τῆς κεφαλῆς ἔχουσιν ἀνὰ τρεῖς ὀφθαλμούς ἐξ ἑκάστης πλευρᾶς μαύρους, καὶ κοκκίνους ὡς αἷμα περὶ τὰς ἄκρας, πρὸς δὲ τὸ κάτω μέρος δύο γνάθους ἰσχυροτάτας, δι' ὧν συντρίβουσι σχοίνους, ἐκρίζονουσι χόρτα, καὶ κόπτουσι λεπτὰ κλωνάρια δένδρων.

ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗΣ.

Ἴδε Πανδ. Φολ. Γ. Μ.

Ἀριθ. 6,

ΘΡΗΝΟΣ.

Ἀναχωρῶ, πλανῶ μακρὰν
τὴν ἐπαρξίην μου τὴν περὰν.
κ' ὅπου σταθῶ κ' ὅπου γυρνῶ,
φεῦ! σ' ἐνθυμοῦμαι καὶ θρηνῶ.

—ο—

Περνῶ πελάγη καὶ ξηρὰς,
εἰς πόλεις τρέχω ἡχηρὰς
κ' εἰς τὰς ἐρήμους τῶν βουνῶν
σὲ κράζω, σὲ ζητῶ θρηνῶν.

—ο—

Εἰς ῥίζας δένδρων οκιερῶν,
καὶ εἰς τὴν φλοίσβον τῶν νερῶν,
ὅπου σὲ εἶδα, ἐκφωνῶ
τὸ ὄρομά σου καὶ θρηνῶ.

—ο—

Ἀπὸ τὸν θόλον τὴν στικτὴν
ἀπὸ τὸ σκοτὸς τῶν τυκτιῶν
καὶ τὸν χρυσοῦν αὐγερινόν,
μὲ πόθορ σὲ ζητῶ θρηνῶν.

—ο—

Κ' ὅταν γλυκεῖ' ἀγατολὴ
εἰς ἱωὴν νέαν προσκαλῇ,
μ' ἐλπίδα πέριξ μου πλανῶ
τὰ βλέμματά μου καὶ θρηνῶ.

—ο—

Φεῦ! οὐτ' εἶδῶ καλοῦτ' ἐκεῖ,
εἰς τὴν ψυχὴν μου κατοικεῖ,
καὶ κατοικεῖ τὸν οὐρανόν
ἐκαίρη ποῦ ζητῶ θρηνῶν.

—ο—

Πιρίμινι μετὰ μικρὸν
παύω τὸν δρόμον τὸν μακρὸν,
καὶ πρὸς τὸν ἰοχατον κινῶ,
ἐπου θὰ παύσω τὰ θρηνῶ.

—ο—